

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

18-12-2002

10:15 uur

mercredi

18-12-2002

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde interpellaties van 1
- mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "de lijst van politieke topbenoemingen en ontslagen door de paars-groene regering" (nr. 1495)
- de heer Servais Verherstraeten tot de eerste minister over "de politieke benoemingen en ontslagen door deze regering" (nr. 1496)
Sprekers: **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

SOMMAIRE

Interpellations jointes de 1
- Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "la liste des nominations et limogeages de top managers à mettre à l'actif du gouvernement arc-en-ciel" (n° 1495)
- M. Servais Verherstraeten au premier ministre sur "les nominations et les limogeages auxquels a procédé ce gouvernement" (n° 1496)
Orateurs: **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 18 DECEMBER 2002

10:15 uur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 18 DÉCEMBRE 2002

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.22 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.22 heures par M. Paul Tant, président.

01 **Samengevoegde interpellaties van**

- mevrouw Frieda Brepoels tot de eerste minister over "de lijst van politieke topbenoemingen en ontslagen door de paars-groene regering" (nr. 1495)
- de heer Servais Verherstraeten tot de eerste minister over "de politieke benoemingen en ontslagen door deze regering" (nr. 1496)

01 **Interpellations jointes de**

- Mme Frieda Brepoels au premier ministre sur "la liste des nominations et limogeages de top managers à mettre à l'actif du gouvernement arc-en-ciel" (n° 1495)
- M. Servais Verherstraeten au premier ministre sur "les nominations et les limogeages auxquels a procédé ce gouvernement" (n° 1496)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen.)

(La réponse sera fournie par le ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration.)

01.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb deze interpellatie vorige week ingediend. Ze was weliswaar aan de premier gericht omdat deze problematiek natuurlijk veel ruimer gaat dan de bevoegdheid van Ambtenarenzaken. Ik zou het uiteraard ook graag willen hebben over een aantal overheidsbedrijven omdat die natuurlijk ook een heel belangrijke rol spelen in dit verhaal. Ik wil dus vooraf toch even zeggen, mijnheer de voorzitter, dat ik uiteraard geen probleem heb met het feit dat minister Van den Bossche, die bevoegd is voor Ambtenarenzaken, op deze interpellatie antwoordt namens de regering. Ik heb echter wel degelijk aangekondigd dat het verhaal ruimer gesitueerd moet worden.

Wat doet zich immers voor? Mijnheer de minister, er zijn in de pers al heel wat artikels verschenen, ook over de machtsgreep – zoals men dat noemt – van paars-groen op de overheidsbedrijven. Ik wil het daar straks nog wel even over hebben. Na die verschillende artikels was ik vorige week toch wel erg onthutst toen ik een aantal cijfers in verband met de gevolgen en vooral de financiële gevolgen van deze machts spelletjes eens even op een rijtje zag, niet alleen in de overheidsbedrijven, maar ook in onze vernieuwde federale

01.01 **Frieda Brepoels** (VU&ID): Le motif de cette interpellation dépasse les compétences du ministre de la Fonction publique. Je souhaiterais également parler des entreprises publiques. Toutefois, j'accepte bien entendu que le ministre Van den Bossche réponde à mon interpellation.

Ces derniers temps, de nombreux articles sont parus dans la presse concernant la mainmise de la coalition arc-en-ciel sur les entreprises publiques. J'ai pris connaissance des chiffres relatifs aux conséquences financières des guerres d'influence au sein des entreprises publiques et des administrations, et ils m'ont

administratie. Ik moet zeggen dat ik eens te meer onthutst was toen ik het regeerakkoord van uw regering er even op nasloeg. Met paars-groen zou dit immers allemaal niet meer gebeuren. Er zou een nieuwe politieke cultuur ontwikkeld worden. De politieke benoemingen zouden volledig tot het verleden behoren. Men zou alleen nog op basis van competentie mensen aantrekken.

Men heeft zelfs aan de bevolking gevraagd wat ze daarvan dacht, met een enquête die ook heel wat geld heeft gekost. De bevolking heeft zich uiteraard uitgesproken voor een open en transparante dienstverlening van de administratie.

Mijnheer de minister, ik weet dat het niet leuk is aan het einde van een legislatuur een en ander op een rijtje te zetten. Als wij een korte evaluatie maken van de hervorming van de federale administratie, zien we dat van wat door uw regering als een van de meest belangrijke projecten naar voren werd geschoven, namelijk het afschaffen van de kabinetten, weinig in huis is gekomen. Het blijkt ook dat, waar die hervorming dan al is doorgevoerd – bij de eerste minister en bij uzelf – ervoor werd gezorgd dat de topmensen, meer in het bijzonder de kabinetschefs, werden doorschoven naar topfuncties in de federale administratie. Andere kabinetschefs werden benoemd tot voorzitters van directiecomités van verschillende administraties. Ze werden uiteraard – maar ik vind het niet zo uiteraard – prompt vervangen in hun functie als kabinetschef.

Ik wil even de afschaffing van de kabinetten in herinnering brengen, die was vooropgesteld tijdens deze legislatuur. Ik heb begrepen dat minister Reynders ondertussen al aan zijn vierde kabinetschef toe is. De kabinetschef van minister Duquesne werd benoemd tot chef van de Veiligheid van de Staat. Daarover was ook al heel wat te doen na een minder geschikte evaluatie in een andere aanwerving.

De Federale Voorlichtingsdienst werd zogenaamd geïntegreerd in de federale administratie Externe Communicatie. Nu, als ik hier over de kleine ring rijd, is de Federale Voorlichtingsdienst blijkbaar toch nog altijd ter beschikking van de bevolking maar de chef van die dienst werd ontslagen en vervangen door de woordvoerder van de minister van Buitenlandse Zaken. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen, de heer De Smet, werd ook onder druk gezet om te wijken voor de adjunct-kabinetschef van Duquesne. Ik denk, mijnheer de minister, dat het lijstje hiermee nog niet ten einde is. Ik wil echter even iets vertellen over de autonome overheidsbedrijven omdat ik die vanuit de commissie voor de Infrastructuur van heel nabij volg. Ook hier wordt de top toch wel aangevoerd door het ontslag van de heer Schouppe, niet alleen als NMBS- maar ook als ABX-topman, vergezeld van het ontslag van de heer Rombouts die na een aantal beslissingen – die voor zover wij begrepen hebben toch vanuit een aantal economische overwegingen gewenst waren – prompt aan de deur werd gezet. Ook het ontslag van de heer Beernaert als gedelegeerd bestuurder van het federaal voedselagentschap trok de nodige aandacht. Daarnaast werden ook de bestuursraden – we hebben het er gisteren nog met de heer Vinck over gehad in de commissie voor de Infrastructuur – aan een regelrechte machtsgreep onderworpen. Met andere woorden, de autonomie van al die bedrijven werd hier volledig ondergraven. Dat is natuurlijk maar een detail in het verhaal. Waarover ik het toch even wil hebben en een aantal vragen wil stellen, mijnheer de

laissée déconcertée.

Ce gouvernement devrait faire sienne une nouvelle culture politique qui se traduirait par la disparition des nominations politiques et la transparence des services. Ce gouvernement avait notamment à son programme politique la suppression des cabinets mais il n'a pas réalisé grand-chose sur ce plan. Seuls les cabinets du ministre de la Fonction publique et du premier ministre ont été supprimés. De nombreux cadres dirigeants de ces cabinets se sont vu attribuer des fonctions à la tête de l'administration fédérale. D'autres anciens chefs de cabinet dirigent à présent un comité de direction dans une administration. L'ancien chef de cabinet du ministre Duquesne exerce la fonction de chef de la Sûreté de l'Etat, l'ancien porte-parole du ministre des Affaires étrangères dirige le Service fédéral d'information et l'ancien chef de cabinet adjoint du ministre Duquesne s'est imposé à la tête du Commissariat aux réfugiés.

En ce qui concerne les entreprises publiques autonomes, nous retiendrons surtout l'éviction de M. Schouppe à la tête de la SNCB et d'ABX, mais également les départs de M. Rombouts et de M. Beernaert à l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire. Des conseils d'administration ont également fait l'objet de tels coups de force. Tout cela a des implications financières.

Ainsi, certains hauts fonctionnaires sont mis sur une voie de garage avec maintien de leur traitement. A La Poste aussi, des directeurs restent désormais chez eux tout en conservant leur rémunération et leur voiture de fonction. C'était encore là une décision de M. Rombouts.

De combien de hauts

minister, is de financiële implicatie van een en ander. Men kan natuurlijk wel een aantal goede redenen bedenken, vermoed ik, voor een aantal wijzigingen van mensen in verschillende functies en waarschijnlijk ook voor een aantal ontslagen. U kan echter toch niet om het financiële plaatje heen.

Ik stel vast, ten eerste, dat er door de wijzigingen in de federale administratie een aantal topambtenaren als zodanig aan de kant worden gezet maar toch hun wedde behouden. Ik meen dat het er over een vier- of vijftal zou gaan. Er zijn ook een aantal topdirecteurs in de overheidsbedrijven – ik herinner u hier aan een aantal directeurs in De Post – die door de heer Rombouts gewoon thuis werden gelaten met wagen, loon en alles erop en eraan. Die betrokkenen worden doorbetaald tot aan hun pensioen. Over hoeveel mensen gaat het hier in het totaal? Over welk bedrag spreken we?

Ten tweede, mijnheer de minister, ik heb indertijd de speciale functie, die voor mevrouw Spehl-Robeyns werd gecreëerd om een nieuwe directeur-generaal in het PSK te kunnen benoemen, al aangekaart bij minister Picqué. Wat is hier uiteindelijk van terechtgekomen? Men heeft ons daarover nooit volledige klaarheid gegeven en zeker niet over het kostenplaatje. Hetzelfde geldt voor de heer De Smet, commissaris-generaal voor de vluchtelingen.

Het ontslag van Schouppe is een ander voorbeeld. Ik moet u zeggen, mijnheer de minister, dat dit voor mij toch wel nieuw was. U zult waarschijnlijk zeggen dat dit geen zaak van de regering is omdat het door de raad van bestuur van de NMBS werd beslist. Nadien werd dit ook nog eens door ABX gevolgd.

Iets anders is natuurlijk dat betrokkene een contract heeft tot het jaar 2007. Door de wijzigingen blijft hij niet alleen gedurende een bepaalde periode zijn loon verder ontvangen. Er moest ook nog worden onderhandeld over de ontslagvergoeding. Dat heeft de heer Vinck enkele weken geleden in de Zevende dag, meen ik, aangekondigd. Kunt u daarover iets meer vertellen? Over welke bedragen gaat het? Ik zwijg dan natuurlijk nog, mijnheer de voorzitter, over de verschillende kosten die de regering gemaakt heeft om tot driemaal toe bureaus in te schakelen om die zogenaamde witte raaf voor de NMBS te vinden.

Ook over het ontslag van Rombouts is veel te doen geweest. Blijkbaar moet dat allemaal in de grootste geheimhouding gebeuren. Iedereen weet dat in het contract een ontslagvergoeding bedongen was van 2,5 miljoen euro. Dat zou nu blijkbaar naar een bedrag van 800.000 euro afgezwakt zijn. Er is de ontslagvergoeding van mevrouw Van den Berghe in de Federale Voorlichtingsdienst waarover ik het al had. De heer Beernaert is ons bekend. De pers vermeldt een bedrag – volgens mij is dat echter een ruime onderschatting – van 9 miljoen euro wat de totale kostenstructuur van deze afvloeiingen en het op de een of andere manier opzijzetten van mensen betreft. Mijnheer de minister, of u dat nu graag hoort of niet, het is de hoogste tijd dat op het einde van deze paars-groene regering in alle openbaarheid dat kostenplaatje duidelijk en concreet wordt ingevuld. Dan is het inderdaad niet nodig dat men foetert op journalisten die hierover artikels schrijven en zogezegd allerlei roddels de wereld insturen. U moet hierin klaarheid scheppen, in de eerste plaats ten aanzien van het Parlement. Dat is uw

fonctionnaires s'agit-il? Quelles sont les sommes en jeu? Le contrat de M. Schouppe ne prendra fin qu'en 2007. En attendant, il continue de percevoir ses émoluments. Son indemnité de départ doit encore être négociée. Il ne faut pas non plus sous-estimer le coût des services des bureaux de chasseurs de têtes.

Que représentent les indemnités de départ de MM. Rombouts, De Smet et Beernaert? La presse fait état d'un montant total de 9 millions pour le licenciement de ces trois personnes. Il est grand temps que le gouvernement prenne ses responsabilités et communique le montant de la facture au Parlement.

verantwoordelijkheid en deze van de hele regering.

01.02 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, tijdens deze legislatuur hebben wij reeds geregeld van gedachten gewisseld met betrekking tot deze materie in het algemeen. U weet dat ook ik vind dat het dynamiseren van de administratie hoe dan ook noodzakelijk was, is en zal blijven. Dat is een continu proces dat ook na deze regering zal moeten blijven voortduren. Ik heb echter altijd vragen gehad bij het kostenplaatje van de Copernicushervorming. Ik heb het met name over de enquête die De Post zo'n 80 miljoen heeft gekost, de verwerking van de resultaten, de fenomenale bedragen die wij aan assesmentbureaus hebben uitgekeerd en de procedures die opnieuw moesten gebeuren, hetzij na tussenkomsten van de Raad van State, hetzij nadat de regering de procedure opnieuw wenste te laten opstarten. Er zijn ook ontslagvergoedingen waarop ik niet inga. Collega Brepoels heeft het daarnet daarover gehad.

Rekening houdend met dat kostenplaatje en met wat de investeringen naar het gevoel van het publiek op het terrein nu reeds opbrengen in snelheid, efficiëntie en klantvriendelijkheid van de administratie, vrees ik dat het rendement van de kosten, die wij allen als belastingbetaler hebben geïnvesteerd, op dit ogenblik beperkt is. Een hoop kosten, zoals voor een enquête, voor herhaalde assesments – soms in dezelfde procedure –, en voor ontslagvergoedingen, had kunnen worden vermeden, en het geld hadden we aan andere dingen kunnen besteden.

Vandaar mijn vraag om enige commentaar, mijnheer de minister.

In de loop van de komende maanden van deze legislatuur, die naar haar einde loopt, moeten nog heel wat procedures worden opgestart – zowel op niveau van N -1 als N -2 – en moeten er assessments plaatsvinden.

Gezien de mogelijkheden die door de begroting worden geboden, zal er slechts een beperkt aantal N -1's en N -2's worden ingevuld. Ik vrees dat naast die dure assessments partijpolitieke attitudes een rol zullen spelen, zodoende dat men in feite, via die assessments, opnieuw een politiekebenoemingentrein zou doen rijden, net voor het einde van deze legislatuur, die dan nog zal worden gefinancierd door de belastingbetaler, hetgeen ik erg zou betreuren.

Mijnheer de minister, mijn vraag is dan ook wat er de komende maanden te wachten staat qua benoemingen en op welke wijze die zullen gebeuren.

01.03 Minister Luc Van den Bossche: Mijnheer de voorzitter, ten eerste dank ik mevrouw Brepoels dat zij op zijn minst haar dossier zo goed kent dat zij een onderscheid maakt tussen de verschillende dingen. Het is niet zoals in een weekblad dat ik dankzij mevrouw Brepoels gekocht heb – zij verwees ernaar, want anders besteed ik mijn centen daar niet aan – waarin men denkt dat Copernicus ook Vlaanderen overgenomen heeft. Ik stel dat vast. De staatshervorming van 1988 vond al enkele jaren geleden plaats. Misschien wordt het ook tijd dat men dat ook in intellectuele weekbladen geleidelijk aan weet. Vijftien jaar achterstand is niet zo erg. Dat is nog altijd recht te zetten, vermoed ik.

01.02 Servais Verherstraeten (CD&V): La dynamisation de l'administration est indispensable. C'est un processus qui devra être poursuivi après l'actuelle législature. Cependant, je m'interroge sur le coût de la réforme Copernic. L'enquête réalisée a coûté 80 millions à La Poste, montant auquel il faut ajouter l'ardoise des indemnités de licenciement et les dépenses occasionnées par le recours à des bureaux d'évaluation. On peut se demander si, sur le terrain, l'administration est désormais déjà plus rapide, plus efficace et plus conviviale. Son rendement n'est-il pas limité en regard du coût qu'elle représente pour la collectivité?

Où en sont, pour les niveaux N-1 et N-2, la procédure et les évaluations, qui doivent encore avoir lieu au cours des derniers mois de la législature? Vu l'insuffisance des moyens, seul un nombre limité d'emplois pourront être pourvus. Va-t-on également procéder à des nominations politiques par le biais d'évaluations et faire payer l'addition au contribuable?

01.03 Luc Van den Bossche, ministre: Mme Brepoels connaît certainement mieux le dossier que le magazine que j'ai acheté sur ses conseils et selon lequel le plan Copernic a également gagné la Flandre. Le plan Copernic ne concerne pas davantage La Poste ou la SNCB. J'ai vu comment les nominations se déroulaient par le passé, et tout ce que je puis dire,

Ten tweede, Copernicus heeft bovendien niets te maken met de NMBS, De Post en dergelijke. Maar dat staat allemaal onder de leuke zelfde noemer. Kwestie van het wat simpeler te houden. Of dat bedoeld was voor de lezer dan wel voor de schrijver, dat weet ik niet. Ik laat dat in het midden. Daarover kan ik niet oordelen. Ofwel beschouwt de schrijver zijn lezers als niet bepaald buitengewoon, ofwel zit dat elders.

Ten derde, mevrouw Brepoels, sta mij toe op het einde van mijn aanwezigheid in deze assemblees iets heel grof te permitteren. Ik heb het verleden meegemaakt. Ik heb nooit vier jaar meegemaakt waarin het er keuriger aan toe gegaan is dan nu. Ik heb de commissie-Dekens meegemaakt, net als de commissie-Mangeleer. Mevrouw Brepoels, u moet niet doen alsof u uit de lucht valt. Uw eigen partij is daar ook nog aanwezig geweest, minstens bij twee gelegenheden – en ik weet waarover ik spreek.

Dat is dus het niet-bestorven verleden. Mijn geheugen is niet zo kort dat ik die zaken niet meer weet. Dus, ofwel gaat dit Parlement naar een soort poujadisme op alle banken, ofwel gaat men nog even het tijdsperspectief in acht nemen.

Ik kan heus wel aanvaarden dat er kritiek kan zijn. Dat is geen probleem. Ik kan u zelfs nog op sommige punten gelijk geven of gedeeltelijk gelijk geven. Wat ik echter niet aanvaard, is dat men op deze parlementaire banken doet alsof men geen geschiedenis en geen verleden kent. Daar stopt alle intellectuele eerlijkheid. Alle formaties hebben boter op het hoofd bij die voorgeschiedenis. Allemaal hebben ze boter op het hoofd. Maar laten we dan stoppen met onszelf te verkopen met zaken die intellectueel niet waar zijn. Dat is immers een methode waarop dit Parlement zichzelf kapot deprecieert. Het deprecieert zich op het kortstondige "nu-succes", het verblind zijn door het "moment nu". In de geschiedenis zijn er nog kapot gegaan die geen perspectief hadden, noch op het verleden, noch op de toekomst. Ik zeg het alleen maar. Het is een van de laatste dingen die ik u zal zeggen. Ik blijf hier echter bij. Ik geloof het. Men is de stiel van de democratie op die manier aan het uitverkopen.

Mevrouw Brepoels, het verleden speelt mee. Al wie men heeft benoemd, is vastbenoemd. Op uw redenering en die van de heer Verherstraeten over wat het plaatje kost, antwoord ik: hoeveel kost het om iemand te laten zitten die niet de bekwaamheid heeft om op die plaats te zitten? Dat zien we niet. Zijn wedde moest toch worden betaald. Dat geef ik toe. De dividendvermindering zien we niet. Die moest toch worden betaald. Dat geef ik ook toe. Dat is juist. Dat is zeer moeilijk te berekenen.

Ik maak een parenthesis. Ik denk aan het geval van de heer De Smet, dat zo graag wordt aangehaald. Ik ken de betrokkene. Ik weet niet of u hem kent, maar ik ken hem. Ook Hugo Coveliers kent hem. Wij kennen hem al van aan de universiteit. Ik heb hem meegemaakt op Binnenlandse Zaken. U kunt misschien zelf de analyse maken voordat u het kostenplaatje uitvindt. Met hoeveel man deed men wat op de dienst toentertijd en met hoeveel man doet men wat op de huidige dienst? Dat is een simpele uitnodiging. Ik ga u het antwoord niet geven. Zoek het zelf op.

c'est qu'on a travaillé correctement au cours des quatre dernières années. La situation était bien plus grave auparavant.

Soit le Parlement se laisse aller au poujadisme, soit il faut tenir compte du passé. Je suis ouvert à la critique mais je ne tolérerai pas que l'on fasse fi du passé! Tous les partis ont procédé à des nominations politiques. La quête du succès rapide mine le Parlement. La démocratie est bradée. En ce qui concerne les coûts de la réforme, la question se pose de savoir combien il encoûte de maintenir en fonction une personne incompétente. Mais ce coût est difficile à calculer.

Dans le cas de M. Smet, il serait préférable de procéder à une analyse avant d'examiner les coûts. Combien de personnes fallait-il pour assumer une fonction dans le passé et combien en faut-il aujourd'hui? Jadis, il fallait davantage de personnel et le retard s'accumulait malgré tout. Il s'agit en l'espèce d'un coût économique. Il est parfois nécessaire d'adapter le processus de production plutôt que de multiplier les effectifs. S'il faut en croire Mme Brepoels, toute personne nommée est compétente *de facto*. Il est déjà arrivé qu'une personne soit nommée secrétaire général d'un service que le Conseil des ministres supprimait le lendemain. Il ne suffit pas qu'une personne soit nommée pour qu'elle soit compétente sur le terrain. Ce gouvernement a trouvé une solution en instaurant le système de mandats, un instrument qui nous permet d'apporter certains correctifs. Nous devons opérer un choix entre un système où un fonctionnaire sur lequel on a pu se tromper reste en place jusqu'à la retraite et un système qui nous permet de corriger certaines situations.

Vous évoquez des nominations

Als u heel simpel, bijna als nimf door het landschap vliegt en vaststelt dat het zoveel kost, dan beaam ik dat het veel kost. Maar hoeveel kostte het vroeger, toen men om de zes maanden bijkomend personeel moest aannemen terwijl de achterstand zich nog ophoopte? De achterstand liep nog op en dan kreeg men negen bladzijden uitleg die geen uitleg was. Dat is ook een economische kostprijs. Ik weet wel dat het veel moeilijker te berekenen is. Ik geef toe dat de discussie daarmee ingewikkelder wordt, maar door de discussie te simplificeren, liegt u. Het zou volstaan om iedereen te laten zitten. Dan functioneert het misschien niet en zult u misschien de simpele oplossing vinden om meer personeel aan te nemen. Dat is een van die simpele oplossingen. Als iets niet gaat en men vertragingen oploopt, moet er meer personeel komen. Dat kan soms juist zijn, maar dat is in vele gevallen onjuist. Verander het productieproces. Dat is in vele gevallen alleen maar moeilijker. Het is minder gemakkelijk om dat naar voren te schuiven. De erfenis van het verleden is er. U doet alsof al wie benoemd is – dat is de merkwaardige intellectuele houding die u aanneemt – de facto bekwaam is. Op het moment van de benoeming is hij of zij gepolitiseerd, maar als hij is benoemd, is hij van alles gezuiverd en is hij de facto bekwaam. Niets aan te doen. Zet hem niet opzij, want hij is bekwaam. Waarom? Dat is een axioma: hij zit er al een jaar. Hij of zij is bekwaam. De benoeming heeft op een jaar tijd niet het effect dat men plots bekwaam is. Ik heb ooit meegemaakt dat iemand werd benoemd tot secretaris-generaal van een bepaalde instelling en iemand anders tot adjunct-secretaris-generaal. Het ging niet om iemand van mijn partij, noch in het ene, noch in het andere geval. Dezelfde instelling werd 's anderendaags door dezelfde Ministerraad afgeschaft. Ik heb dat meegemaakt. Die mensen werden naar Vlaanderen getransfereerd en ze gingen bij de Raad van State schreien dat ze werden benadeeld en dat hun titels en hoedanigheden niet werden gerespecteerd. De hele pers volgde hen. Laten we ook daar het tijdsperspectief bekijken. Het is niet omdat men is benoemd, dat het goed is. Het erge van een benoeming is – en u vergeet en passant dat die discussie pas nu voor de eerste keer is opgelost door de mandaat invoering – dat u vroeger tot op het einde van uw dagen daar zat. Het volstond de overheid één fout te laten maken, om er gezellig te blijven tot het eind uwer dagen. Eén fout en men was op zijn gemak.

Mevrouw, is dit een goed systeem? Neen. Welke meerderheid heeft de mandaten ingevoerd? Dat heeft de huidige meerderheid gedaan, niet de vorige. Daarmee hebt u een instrument om te corrigeren. U moet mij brutaal zeggen wat u verkiest. Kiest u ervoor dat het volstaat om u één moment te vergissen om iemand tot zijn 65ste op een bepaalde plaats te moeten laten zitten en de slechte prestaties te laten opstapelen? Of kiest u ervoor – als men ziet dat het niet lukt – om in te grijpen? U mag van mij voor het immobilisme kiezen. Ik zal u zeggen wat ik daarvan vind. Het is een beetje moeilijker berekenbaar dan het oefeningetje dat u maakt, maar het is een tarief die men niet kan loochenen. Dat is de ware uitdaging.

Men spreekt over politieke benoemingen. Ik daag iedereen uit mij te zeggen – ik zal nog iets bijleren – tot welke partij Karel Vinck of Johnny Thijs behoren. Ik twijfel er niet aan dat zij bij de verkiezingen een stem hebben uitgebracht. Ik weet niet voor wie. Nochtans ken ik ze allebei vrij goed. Meer zelfs, het interesseert me zelfs niet. Is dat belangrijk? Als men het belangrijk vindt aan elke burger een partij toe

politiques. Permettez-moi alors de me demander à quel parti appartiennent Karel Vinck et Johnny Thys. Je les connais tous deux assez bien, mais je ne sais pas à qui ils ont accordé leur voix lors des dernières élections. La couleur politique n'a pas d'importance. Sinon, les journalistes devraient dorénavant mentionner leur nom et leur couleur politique au bas de leurs articles. L'appartenance politique n'a d'importance que lorsque l'on s'inscrit sur une liste politique en vue des élections.

Le fond de la question, c'est la différence entre le secteur privé et le secteur public. Dans le secteur privé, la plus stricte confidentialité préside aux procédures de départ. Dans le secteur public, on exige une justification fondée sur une évaluation. Je suis disposé à entamer une telle procédure, mais je dois préalablement obtenir l'autorisation des intéressés car je suis tenu de respecter leur vie privée. Dans le cas de Mme Nuyens, par exemple, je ne puis me défendre qu'en dévoilant sa situation, ce qui m'est impossible. Je ne peux me justifier dès lors que ne puis faire état de la raison pour laquelle je ne l'ai pas retenue. Il faut savoir ce qu'on veut. Si on ne veut pas que le motif pour lequel on n'a pas été sélectionné pour occuper une fonction soit révélé au grand jour, la procédure actuelle de confidentialité doit être maintenue. Si cette situation devait changer à l'avenir, je crains que les candidats aux fonctions dirigeantes ne se bousculent pas. Je maintiens que l'on ne peut rendre toutes les informations publiques en cas de licenciement, et cette déontologie s'applique aux deux parties.

Il est exact que de nombreux dirigeants au sommet possédaient une grande expérience au lancement de la réforme Copernic.

te bedelen, is het misschien niet slecht dat in de toekomst elke journalist zijn artikel ondertekent met Jef Huppeldepup, gevolgd door, tussen haakjes, bij de laatste verkiezingen gestemd voor Agalev of voor het Vlaams Blok of voor CD&V! Als men elke burger een etiket wil opplakken, moet de journalist ook meedelen voor welke partij hij bij de laatste verkiezingen gestemd heeft. Waarom zouden we samen niet pleiten voor openheid bij de pers, een nieuwe politieke cultuur bij de pers. De journalist tekent en maakt bekend welke partij zijn voorkeur wegdraagt. Dat is gemakkelijk. Op die manier moet men niet wachten tot hij populair is geworden en kleur bekend door op een lijst op te komen. Met mijn voorstel moet men niet meer wachten maar weet men het onmiddellijk. Dat is de openheid die we allemaal samen – op uw vraag – bij motie zullen goedkeuren.

Is het relevant iedereen een etiket op te kleven? Als men op de lijst opkomt is dat evident. In een aantal gevallen laten mensen heel duidelijk hun “momentane” voorkeur blijken. Het is niet langer de voorkeur voor het leven. Etiketjes opplakken! Het is toch zo gemakkelijk te werken met little boxes. Denken we maar aan Pete Seeger. Pete Seeger lachte er reeds mee in de jaren 1960, de tijd van de burgerij. De burgerij die zo gemakkelijk kan spelen met de kleine doosjes! Het leven wordt zo helder! Dat is zo gebeven. Niets is veranderd. Het is nog steeds gemakkelijk met boxjes en kleurdoosjes te spelen waarbij men de ene hier plaats en de andere elders. Ik weet niet waar u Karel Vinck en Johnny Thijs plaatst. Weet het mij te zeggen. Bij gelegenheid zal ik het hun onder vier ogen eens vragen.

De kern van de zaak is dat er een groot verschil is tussen de privé-sector en de overheid. In de privé-sector krijgt men ontslag. Men heeft gefaald, er moet een grote change komen en wie daar niet in past mag gaan. Dat gebeurt allemaal in stilte. Bij de overheid moet het door middel van de evaluatie allemaal worden uitgelegd. Ik wil wel. Ik heb ooit tegen mevrouw Nuyens gezegd dat ik bereid ben voor al de camera's van het land publiek uit te leggen waarom ik haar niet en de heer Georges Monard wel heb genomen. Maar, ik moet daarvoor wel de toelating hebben. Ik respecteer de privacy die elkeen zoekt bij selectieprocedures. Dat is logisch. Ik heb die toelating nooit gekregen. Wat betekent dit? Men mag voortdoen met om het even wat te schrijven over Nuyens maar ik mag me niet verdedigen. Ik mag niet uitleggen waarom ik haar niet gekozen heb. Men brengt het echter wel in de openbaarheid! In de privé-sector doet men zoiets niet.

Collega's, we zullen moeten uitmaken wat we willen. Als mensen kandideren verwachten ze een zekere mate van privacy. Zij willen niet dat de hele wereld weet dat ze kandideren en nog minder dat ze niet geselecteerd zijn en de reden waarom ze het niet gehaald hebben. Als dat in de toekomst allemaal openbaar moet worden gemaakt zonder enige toelating, zullen nog weinigen zich geroepen voelen te kandideren. We strijden met ongelijke wapens. Ik blijf erbij dat men niet zonder meer alle gegevens over een einde van een samenwerking moet publiek maken, ook niet als het over de figuur zelf gaat. Dat is moeilijk leefbaar. De deontologie geldt voor de twee kanten.

Het is ontegensprekelijk correct dat bij de start van Copernicus heel

Quand on entreprend d'opérer de grands changements, il faut faire table rase. J'ai commis l'erreur de ne pas le faire à l'époque où j'assumais des responsabilités politiques au sein du gouvernement flamand, ce qui a eu pour effet que rien n'a changé à long terme. Je ne commettrai pas cette erreur une seconde fois. La plupart des hauts dirigeants ont une compétence suffisante pour fonctionner dans d'autres secteurs que leur secteur d'origine. Il arrive que des fautes soient commises et j'en tire alors les conclusions qui s'imposent. Je vous donne un exemple concret : l'affaire Verhulst. L'intéressé avait un contrat spécial conformément auquel il a été évalué après un an. Son contrat aurait pu être dénoncé immédiatement. Après qu'il a été l'objet d'une évaluation défavorable, nous avons décidé que M. Verhulst continuerait de fonctionner encore pendant deux mois parce qu'un SPF devait voir le jour dans l'intervalle. Après ces deux mois, il est parti. Nous nous sommes alors mis en quête d'un nouveau patron pour le SPF et notre choix s'est porté sur Frank Robben. Quoique brillant, celui-ci a demandé lui-même à pouvoir s'en aller parce qu'il n'était pas en mesure de remplir cette fonction ni psychiquement, ni physiquement. Si vous ne considérez ces péripéties que sous l'angle des coûts qu'elles ont entraînés, vous déformez les faits. Comment aurais-je pu maintenir en fonction M. Robben ? Certains, comme M. Rombouts, ont effectivement un contrat. Dans le secteur privé, c'est habituellement le cas. La teneur de ce contrat relève des ministres compétents.

Dans l'affaire Spehl-Robeyns, vous faites injure à la vérité.

Je peux rendre ces faits publics, mais vous serez responsable si cela nuit à la réputation de l'intéressé. J'estime qu'il s'agirait

veel mensen op topplaatsen veel expertise in hun vak hadden.

De overheidssector is een grote organisatie die zeker niets te weinig aan expertise heeft, binnen de domeinen waar ze actief is.

Ten tweede, waar niemand de mogelijkheid, de kans of de uitdaging nam, noch geselecteerd was op grond van zijn managementkwaliteiten, is er derhalve managementkwaliteit te weinig.

Bij een groot change-proces moet je wel degelijk tabula rasa maken. Ik heb ooit in Vlaanderen de fout gemaakt om dat niet te doen. Je krijgt anders onmiddellijk de leuke bomen, die even buigen zolang de wind waait. Als de wind niet meer waait, komt de boom weer recht, en gaat het weer voort zoals vroeger. We kennen de restauratie uit de geschiedenis. Ik zeg dus twee keer neen, maar de expertise is er. Dat wil zeggen dat de meeste onder hen inzetbaar zijn op andere domeinen, omdat ze expert zijn. Ik zeg wel: de meeste onder hen. Er zijn totale vergissingen bij, maar je schuift de totale vergissingen toch niet in mijn schoenen? Ik stel de totale vergissing vast. Als ze naar het assessment gaan, is wat eruit komt voor sommigen onder hen rampzalig. Ik stel dus vast dat er een vergissing gebeurd is, en ik trek de consequenties. Laten wij niet de dokter die vaststelt dat er een vergissing gebeurd is, verwijten dat er een vergissing gebeurd is. Dan moet u even terug in het verleden, hé. Ik stel voor, als u daarover wilt praten, dat u dan andere mensen naar de commissie laat komen, maar niet meer deze mensen, niet naar mij toe, dat is onjuist.

Ik geef u een paar voorbeelden van cijfers. Wat staat er? Verhulst zou 120.000 euro gekost hebben. In feite zou ik nu een proces moeten aanspannen om schadevergoeding te vragen, want het is niet waar. Verhulst had een heel speciaal contract, waarbij hij na een jaar werd geëvalueerd. Dat contract kon onmiddellijk beëindigd worden. De evaluatie is gemaakt in gemeenschappelijk akkoord, en was op sommige punten niet positief. Het contract kon dus onmiddellijk worden beëindigd. Maar wij zaten echter wel met het feit dat twee maanden nadien de FOD ontstond. Derhalve is er in gemeen akkoord afgesproken dat hij nog anderhalve of twee maand verder bleef functioneren, en de dagelijkse leiding van de dienst bleef hebben tot wanneer hij twee maanden nadien is vertrokken. Hij heeft dus geen dag bij gekregen, behalve de dagen die hij gewerkt heeft.

Daarna komt normaliter het zoeken naar de voorzitter van de FOD. Daar wint Frank Robben. Wanneer iemand blijkbaar enkele maanden nadien, nochtans briljant zijnde, in die managementfunctie niet echt goed gedijt en fysisch en psychisch daar problemen mee heeft, en zelf vraagt om weg te mogen gaan, dan laat ik die weggaan. Ik schrijf 'briljant zijnde' met hoofdletters, want hij is heel nauw betrokken bij het project, omwille van zijn brio. Als u denkt dat het dan geoorloofd is van te schrijven dat dit allemaal een kost is, dan is dat toch al verregaand. Als iemand fysiek en psychisch zelf moet vaststellen dat het niet meer kan, dat hij/zij dit niet aankan, dan is dat een menselijk drama. Dit kost mij alleen een nieuwe selectie. Dat is juist. Zeg mij echter niet, in uw zo nieuwe politieke cultuur, dat ik dan moet zeggen: ik weiger uw ontslag, ik heb liever dat u doodgaat. Dat is de waarheid van de dingen.

d'une attitude incorrecte à l'égard de ce dernier, mais certains ne s'en soucient guère.

Aucune nomination annulée par le Conseil d'Etat n'a dû être recommencée. Il est exact que certains candidats ne satisfont pas aux critères.

Sommige mensen, zoals Rombouts, hebben inderdaad een contract. In de privé-sector hebben ze ook een contract, hé. Het zijn ook bedrijven, er wordt ook een prestatie gevraagd op dat bedrijfsniveau. Hoe het contract in elkaar zit, dat moet ik niet verdedigen en uitleggen, dat hangt af van de essentieel bevoegde ministers.

U kunt zich misschien de vraag stellen of bijvoorbeeld mevrouw Spehl-Robeyns de juiste benoeming was. Die vraag stelt u echter niet, mevrouw Brepoels. U huppelt voorbij. U denkt: o schandaal, mijnheer Luc De Smet, huppel huppel, mevrouw Spehl-Robeyns, huppel huppel. Stel eens de vraag: zijn dit goede benoemingen geweest, waren deze mensen 'à l'hauteur de leur tâche'?

Dat is uw vraag. Op de eerste vraag van mevrouw Robeyns moet de collega antwoorden. Ik heb de heer De Smet zelf meegemaakt. Ik zeg u dat hij niet 'à la hauteur de sa tâche' was. Als u me echt zover wil drijven om het publiek te zeggen. Hij heeft het alleen aan u te danken dat hij er nu niet goed uitkomt. Hij heeft het te danken aan uw gebrek aan juist afwegen bij uw tussenkomst. Het is niet zo dat ik niet wil antwoorden op uw betoog. Ik antwoord erop. Ik vind wat nu gebeurt onbehoorlijk ten aanzien van de persoon in kwestie. U hebt het echter zelf uitgelokt. Voor stemmenwinst is men immers bereid tot gelijk wat, mevrouw, wie men ook moge benadelen. Ook daar is het misschien tijd om naar nieuwe ethiek te komen naar aanleiding van de nieuwe politieke cultuur. Als het nageleefd wordt, is het misschien boeiender en leuker. Mijnheer Verherstraeten, we gaan niet herhalen dat er een bevraging was. We kennen mekaar hierin. Ik denk dat ik daar niets aan toe te voegen heb. De procedure is herbegonnen. Na de Raad van State is men direct herbegonnen met de procedure. Tot dusver werd geen enkele benoeming vernietigd, waardoor we moesten herbeginnen. Ik stel voor dat u dat terugtrekt. Wat wel klopt, is dat de kandidaten soms niet voldoen.

01.04 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, laten wij eens kijken naar bijvoorbeeld B&B, eerste terrein. Er was een laureaat. U hebt zijn naam daarnet genoemd. Ik ga die naam niet herhalen omdat ik de privacy van al die mensen maximaal wil respecteren. Men weerhield deze laureaat niet. Men start een nieuwe procedure. Deze kandidaat is dan toevallig mede gunstig gerangschikt.

01.05 Minister Luc Van den Bossche: Neen, neen, neen. Ze was er de eerste keer niet bij. De eerste keer zijn er slechts twee voorgesteld op niveau B. Deze twee behoorden tot mijn partij, als je naar de partijlidkaart wilt kijken. Eén was een oud-kabinetschef van mij. Ik heb ze allebei geweigerd. Dat komt echter niet in de krant. Dat komt er niet in. Dat is men ook reeds lang vergeten. U zoekt of we niets slechter of pijnlijker kunnen maken. Het doet me denken aan sommige systemen. Ik ga daarover echter zwijgen. (...) Ze kwam daar gelijk uit met een andere kandidaat. Het proces is hangende. Haar eerste vordering is reeds afgewezen. Ik heb de procedure moeten herbeginnen in het kader van Copernicus. We moeten dat schrappen.

Ten tweede, we zijn soms herbegonnen. Dat is juist. Mijnheer Verherstraeten, gaat u mij dit verwijten, als men dat in eer en

01.04 Servais Verherstraeten (CD&V): Dans le cas du SPF Budget et Contrôle de la gestion, il y avait un lauréat qui n'a toutefois pas été retenu. Une nouvelle procédure a été entamée et, par hasard, ce candidat s'est trouvé classé favorablement.

01.05 Luc Van den Bossche, ministre: C'est inexact, l'intéressée ne figurait pas parmi les lauréats à l'issue de la première procédure. Seuls deux candidats ont été présentés pour le niveau B. Je les ai refusés tous les deux. L'intéressée était arrivée à égalité avec un autre candidat. J'ai dû reprendre la procédure en raison du système Copernic. Le procès est toujours pendant et la première requête a déjà été rejetée.

geweten heeft gedaan? Het is mij overkomen en overkomt me nog steeds bij het zoeken naar een directeur dat je in eer en geweten vindt dat de uitslag van de selectie niet denderend is en denkt dat het niet de ideale keuze is. Is het dan weggegooid geld om opnieuw te beginnen?

01.06 Servais Verherstraeten (CD&V): Neen, mijnheer de minister, ik verwijt u dat niet, maar u hebt het dan over de P&O. Ik heb daar daarnet bewust niet naar verwezen, maar ik verwijs naar het voorbeeld B&B. In juli 2001 benoemt u Coene en...

Dans certains cas, nous avons en effet dû organiser une seconde sélection car nous n'avions pas été en mesure de trouver le candidat idéal lors du premier tour. J'estime qu'il ne s'agit pas de gabegie.

01.06 Servais Verherstraeten (CD&V): Je ne vous adresse aucun reproche mais vous parliez du SPF Personnel et Organisation, alors que j'avais cité l'exemple du SPF Budget et Contrôle de la gestion. Vous avez nommé M. Coene en juillet 2000 ou 2001. Actuellement, deux fonctions restent à pourvoir au sein des SPF Personnel et Organisation, et Budget et Contrôle de la gestion. Pour ce dernier, un candidat de rang A, la personne dont je parlais il y a un instant, s'était bien présenté,

01.07 Minister Luc Van den Bossche: Verkaeren.

01.08 Servais Verherstraeten (CD&V): Neen, Verkaeren is niet onmiddellijk benoemd. Dit was in juli 2001, of was het in juli 2000, ik vergis me misschien van jaartal. Het was in elk geval tijdens de zomervakantie. Bij de benoeming van Coene zijn er twee niet ingevuld geworden. Deze waren P&O en B&B. Bij P&O was dit om de redenen die u daarnet hebt aangehaald. Bij B&B was er wel een kandidaat met rangschikking A. Het was de mevrouw die ik daarnet genoemd heb.

01.09 Minister Luc Van den Bossche: Zij is nooit alleen kandidaat geweest. Ik zou mij heel erg moeten vergissen. Zij is kandidaat geweest samen met Verkaeren.

01.09 Luc Van den Bossche, ministre: Elle n'a jamais été la seule candidate, mais elle est la seule à avoir obtenu un "A".

01.10 Servais Verherstraeten (CD&V): (...) Echt waar!

01.11 Minister Luc Van den Bossche: Neen, zij was er toen niet bij. Robben was toen ook geselecteerd. Zij was de enige A-kandidaat voor ICT. Ik wil het nakijken.

01.12 Servais Verherstraeten (CD&V): Ik heb Coene en Robben genoemd.

01.13 Minister Luc Van den Bossche: Zij is nooit geweigerd geweest als enige A-kandidaat. Zij vertelt dat omdat ze dat graag doet. Ze geeft nu trouwens les in een merkwaardig nieuw opgerichte firma waarvan de raad van bestuur mij goed bekend is want afkomstig uit één hoek. Daar geeft ze les als grote experte in assessment. Ik beklaag de mensen die daarnaar toe gaan, maar goed dat is iets anders.

01.14 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb geen namen genoemd, ik vind dat u de privacy moet respecteren.

01.15 Minister **Luc Van den Bossche**: Er zijn (...) gelanceerd door haar. Zij was kandidaat, de tegenkandidaat Verkaeren. Die twee zijn afgewogen. Men kan dus discussiëren over de resultaten van de jury. Hoeveel resultaten van de jury's in al die selecties, kunnen worden betwist, mevrouw Brepoels? Er zijn er misschien twee geweest waar men gevonden heeft dat een C in management en een A in expertise tot een A aanleiding kan geven. Voor het overige zijn het allemaal AB's, BA's of AA's die dan in de A-categorie terechtgekomen zijn. Een dergelijke selectie is in het verleden, in de periode van de commissies met het puntengewicht zoals ik u kom uit te leggen, nooit gebeurd.

De procedures lopen gewoon door zoals ze getimed zijn, alleen op de snelheid en de capaciteit van het assessmentbureau. Ik heb altijd gezegd dat ik er de voorkeur aan geef dat het trager gaat dan dat de kwaliteit vermindert. Dat loopt nu nog een deel en dat zal in de volgende legislatuur nog een deel voortlopen. Dat is geen probleem. Dat was zo voorzien.

Wat wilt u nu? Vier jaar geleden werden we geconfronteerd met wat ik de Middeleeuwen noem. Als men dan probeert naar moderne organisaties te gaan met kenmerken van zelflerendheid, dan moet men daarin investeren. Dat duurt een tijd. Dat duurt meer dan vier jaar. Dat is echter bekend in elk change-proces waar de cultuur moet worden gewijzigd. Dat zult u in alle literatuur terugvinden.

Ik wil best aanvaarden dat men zich af en toe heeft vergist. Ik aanvaard echter niet dat men goedkoop succes zoekt op basis van halve waarheden en hele leugens. Immers, dat is niet meer ernstig. Af en toe zijn er zaken waarvan ik mij ook afvraag wat er van waar is. Denk aan het verhaal van de kabinetten. Ik zeg dat daarmee zal worden gestopt. Plots is dat een van de grote punten geweest van de Copernicus-hervorming, een van de vier pijlers heeft zelfs iemand geschreven. Mag ik opnieuw verwijzen naar het document? Het document bestaat. Niemand heeft eraan geraakt sindsdien. Mag ik vragen even de eerste bladzijde te lezen en na te gaan wat de vier pijlers zijn en dan eens te zeggen waar de maatregelen in verband met de kabinetten staan? Wat is er gebeurd? Toen wij de Copernicus-nota in zijn geheel uitlegden vond men dat allemaal veel te moeilijk en heeft men in de pers een groot hoofdstuk weergegeven met name dat de kabinetten werden afgeschaft. Dat was een van de punten op bladzijde zoveel en dus niet een van de pijlers. Die afschaffing werd gemakkelijkschijde door de pers tot een van de pijlers gedoopt. Werde dat punt gevolgd? Neen, voor een groot deel was dit niet het geval. Ik heb er helemaal geen probleem mee om dat toe te geven. Dit is een punt waar ik niet heb behaald wat ik wou behalen. Dit komt om een aantal mensen blijkbaar niet de politieke wil hadden. Ik hoop dat er in de toekomst meer mensen zullen worden gevonden die wel die politieke wil hebben. Men dweept dan met iemand door te zeggen dat hij eerst kabinetschef was en dan dat is geworden. Moet ik dan in de toekomst zeggen dat zij eerst parlamentslid is geweest en dan dat is geworden en dit dus ten onrechte is geworden?

Moet ik in de toekomst, als u niet meer in het Parlement zit, over alles wat u wordt zeggen dat het een onrecht is?

Mevrouw Brepoels, laat ons toch het verstand dat we allemaal hebben samenleggen en rustig, verstandig discussiëren op een eerlijke basis. Ook wij moeten af en toe erkennen dat we fouten maken en dat we in sommige zaken niet slagen, zoals die kabinetten. Dit is een stukje nederlaag voor mij. Ik heb er geen last mee om zoiets te zeggen. Ik speel het spelletje wit-zwart niet. Ik speel een genuanceerd spel mee. Ik vraag echter dat iedereen het zo zou spelen. Ik denk dat de democratie daar heel veel zou bij winnen. Dan pas zouden we misschien niet verbaal maar in werkelijkheid nieuwe politieke cultuur beoefenen. Ik zal toekijken vanop afstand.

01.16 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik had reeds aangekondigd dat de minister het niet graag zou horen dat tegen het einde van de legislatuur een en ander op een rijtje wordt gezet.

Mijnheer de minister, wij spelen absoluut geen spelletjes. Wij spelen onze rol als lid van de oppositie in dit Parlement.

Als wij op het vlak van benoemingen en van herstructurering van administraties en van overheidsbedrijven geen controlerecht meer mogen uitoefenen op de activiteiten van de regering, dan moet u mij eens zeggen welke methode het Parlement kan ontwikkelen om dat op een serene en discrete manier te doen.

Mijnheer de voorzitter, het is al te gemakkelijk te verwijzen naar het verleden. Dat kan men echter blijven doen. Het is evenwel deze regering die in haar regeerakkoord expliciet opnam dat het allemaal anders zou gebeuren. Welnu, dan moet men de bevolking geen fabeltjes wijsmaken.

(...)

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik zit hier om ervoor te zorgen dat elkeen die iets te zeggen heeft, conform het Reglement en het programma aan het woord komt.

Ik dring erop aan dat u aan de interpellanten minstens de tijd gunt om hun betoog te houden. Zij maken zelf uit wat zij te zeggen hebben en u kunt daarover een oordeel hebben en dat zelfs formuleren.

Ik moet er evenwel voor zorgen dat alle leden het woord krijgen en de ruimte om hun gedachten te formuleren.

01.17 Frieda Brepoels (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, wij hebben de minister voluit het standpunt van de regering laten verkondigen.

De minister deelde zelfs mede dat hij, nu hij nog de kans heeft op een van zijn laatste ogenblikken, daarover alles te zullen vertellen wat hij kwijt wil. Dat was althans de indruk die ik had.

Ik had gehoopt dat de minister een concreet antwoord zou geven, met feiten en cijfers, op een aantal vragen

01.16 Frieda Brepoels (VU&ID): En l'occurrence, nous jouons notre rôle d'opposition. Si nous ne pouvons plus contrôler le gouvernement dans le cadre de nominations et de réformes, je me demande que doit faire le Parlement pour le faire discrètement et sereinement. Aux termes de l'accord de gouvernement, cette coalition s'était engagée à tout changer. On ne peut cependant pas berner le citoyen.

Le **président**: Puis-je rappeler au ministre qu'il faut laisser le temps aux auteurs d'interpellations d'exposer leur point de vue. Le ministre doit les laisser s'exprimer.

01.17 Frieda Brepoels (VU&ID): Le ministre a pu exposer en détail le point de vue du gouvernement. J'avais espéré qu'il répondrait à mes questions en me présentant des chiffres et des faits concrets mais il dit seulement ce qui lui chante à propos de dossiers qu'il a sélectionnés.

Mijnheer de minister, u verwijt ons de discussie te simplificeren en daardoor te liegen. Dat zijn zware beschuldigingen. U gebruikt dezelfde tactiek in het Parlement, want u vertelt ook slechts die zaken over het dossier die u graag kwijt wilt. U gaat ook slechts graag in op de dossiers die u verkiest. Op die manier vertelt u ook slechts delen van het verhaal. Moet ik dan ook zeggen dat u liegt?

Mijnheer de voorzitter, ik meen zelfs dat de voorzitter van de Kamer het woord "liegen" niet duldt in dit Parlement en dat het voortdurend wordt geschrapt uit de verslagen.

Ten slotte, mijnheer de minister, had u het voortdurend over het verleden. Ik meen mij nochtans te herinneren dat tijdens de voorbije drieënhalve jaar, deze paars-groene regering overging tot een aantal zeer belangrijke benoemingen die inmiddels werden ingetrokken, onder andere bij De Post en bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Het is deze regering die altijd verkondigde via de assessments de witte raven te zullen vinden. Welnu, u merkt dat dit ook niet altijd zo vlot verloopt, mijnheer de minister.

Mijn besluit is dat de regering, in casu de minister van Ambtenarenzaken, in feite niet bereid is om tot algehele openbaarheid te komen. Ik weet dat het zeer delicaat is om namen te noemen, maar dan moet er naar een andere methode worden gezocht om het Parlement op een correcte manier te informeren en inzage te verlenen in de dossiers. Het is trouwens ook nieuw bij deze regering dat er steeds meer contracten worden gesloten, ook in de autonome overheidsbedrijven, waarin veel geheimhoudingsformules worden opgenomen, waardoor het Parlement geen enkele mogelijkheid tot inzage meer heeft.

Ik vraag mij trouwens af waarom de vertegenwoordigers van het volk geen recht tot inzage en op openbaarheid meer zouden krijgen. De belastingbetaler die hiervoor voldoende middelen ophoest, heeft immers het volste recht tot openbaarheid.

01.18 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb zeer uitdrukkelijk niet naar een boodschapper verwezen. Ik vind niet dat we in dit Parlement het proces moeten maken van een boodschapper. Wij hebben over deze materie trouwens heel deze legislatuur met elkaar gediscussieerd. Het gaat niet om de boodschapper, maar wel om de boodschap.

Het is nooit zo keurig gebeurd als tijdens deze legislatuur. Mijnheer de minister, er zijn inderdaad in het verre verleden politieke benoemingen gedaan. Ik ben te kort in dit huis en heb daaraan niet meegewerkt, maar ik wil hier niet "de platte uithangen" door daarvoor de verantwoordelijkheid af te wijzen. Er zijn politieke benoemingen gedaan. U moet echter ook toegeven dat de tijdsgeest volledig anders was en dat wij in een verzuilde samenleving zaten. Dit was allemaal aan het afbrokkelen, die tijdsgeest was aan het ontkaderen en het depolitiseringsproces boekte langzaam maar zeker vooruitgang. Dit gebeurde door de jaren heen op federaal en ook op Vlaams niveau, waar u ook de verantwoordelijkheid droeg. Ik vind niet dat men met eventuele fouten uit het verleden – gemaakt in een andere maatschappelijke context – eventuele fouten in het heden

Au cours de cette législature, la coalition arc-en-ciel a procédé à un certain nombre de nominations qui, dans l'intervalle, ont été annulées. En l'espèce, je vise La Poste et l'Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire. Le processus de réforme, dont on nous rebat les oreilles, se heurte apparemment un certain nombre de difficultés!

Le gouvernement refuse de faire la clarté. Il faut dès lors rechercher de nouvelles méthodes pour informer correctement le Parlement et lui permettre de prendre connaissance du contenu des dossiers. D'ailleurs, le gouvernement conclut de plus en plus de contrats qui comportent des clauses de confidentialité, de sorte que le Parlement n'a absolument plus la possibilité de les examiner.

01.18 Servais Verherstraeten (CD&V): Des nominations politiques ont en effet eu lieu dans le passé. Je n'étudie pas mes responsabilités mais l'esprit était différent à l'époque. Le processus de dépolitisation avait néanmoins été amorcé, lentement mais sûrement, au niveau tant flamand que fédéral. Ce qui s'est passé au cours de l'actuelle législature n'était pas très régulier. Je songe en l'occurrence à la nomination d'un directeur général - qui a rapidement paru au *Moniteur belge* - avant même que la procédure d'assessment ne débute. Tout ne s'est donc pas déroulé dans la plus grande transparence bien que le

mag verantwoorden.

Mijnheer de minister, men mag ook niet zeggen dat al wat tijdens deze legislatuur is gebeurd, op een heel koosjere wijze is gebeurd. Ik verwijs naar – en we hebben het daarover een tweetal jaar geleden met elkaar gehad – de aanstelling van een directeur-generaal die nog snel vóór de assessmentprocedure in gang moest worden gezet en in het Belgisch Staatsblad verschijnen, zodat de benoeming nog op de oude manier kon gebeuren en een “cabinetard” kon worden “gecaseerd”.

Het is allemaal niet koosjer geweest en u was trouwens zo eerlijk dat in antwoord op een mondelinge vraag van mij toe te geven. Niet alles is tijdens deze legislatuur correct verlopen, niettegenstaande in het regeerakkoord stond dat deze regering een pact van depolitisering zou sluiten. Daarvan heb ik dus niets kunnen merken.

Mijnheer de minister, er zijn wellicht foute benoemingen gebeurd in het verleden, zoals er wellicht ook deze legislatuur foute invullingen zijn gebeurd of nog zullen gebeuren. Dat zullen we mettertijd ondervinden. Er zullen wellicht ook in de toekomst nog foute benoemingen gebeuren. Een assessment is ook niet feilloos. Er is echter één verschil, namelijk dat een assessment geld kost en de andere manier misschien minder.

Indien men een foute benoeming heeft gedaan, moet men – voor de topambtenaren probeert men dat inderdaad door experts te laten doen –, los van wie het ook is, aan zijn werkwijze zien of hij nog wel binnen een administratie, binnen de overheid kan functioneren via herscholing. Het heeft immers ook een stuk te maken met het kader waarin men heeft moeten functioneren, waarin men misschien is gegroeid en misgroeid. Het heeft soms niet alleen met de basiskwaliteiten ab initio te maken, maar ook met het proces door de jaren heen waarin men heeft gefunctioneerd. Men moet kunnen zien of men kan herinschakelen of aan outplacement doen.

Mijnheer de minister, wat de topambtenaren betreft, heeft deze regering het mandatsysteem ingevoerd. Dit is echter geen nieuwe uitvinding. Het mandatsysteem werd, voor de magistratuur, de politie en het notariaat, onder de vorige legislatuur ingevoerd. Ik ben niet zo bekend met het Vlaamse administratiemodel, maar ik dacht zelfs, mijnheer de minister, dat u dit de vorige legislatuur in de Vlaamse regering had kunnen doen. Ik ben daarvan niet zeker, maar ik dacht dat gehoord te hebben.

Ten derde, er zijn opnieuw procedures opgestart geweest. Ik herhaalde daarnet het voorbeeld van de B&B. Daarbij had men een laureaat. Men heeft inderdaad procedures opgestart waarbij men geen laureaten had, maar daar is men opnieuw begonnen. Het is evident, wanneer er niets uit de eerste test komt, dat men een tweede test probeert.

Ik haal nog een tweede voorbeeld aan: Binnenlandse Zaken, de functie van secretaris-generaal, gestart vóór Copernicus in de oude procedure. Men heeft die eerst verlengd. Dan heeft men de oude procedure opgestart. Daarna heeft men de oude procedure stopgezet, en daarna is men in de nieuwe procedure gestapt. Er zijn diverse procedures geweest die men eigenlijk dubbel heeft gedaan,

gouvernement ait annoncé dans son accord qu'il conclurait un pacte de dépolitisation.

Des nominations erronées auront encore lieu. Aucune procédure d'assessment n'est en fait infaillible. Une telle procédure est toutefois très onéreuse. En cas de nomination erronée, il importe également de tenir compte de la façon de travailler de l'intéressé; celui-ci a subi l'influence de l'environnement au sein duquel il ou elle a travaillé pendant des années. Il ne faut donc pas se fonder uniquement sur les qualités de base de l'intéressé et il convient d'envisager la possibilité de trouver un emploi plus approprié pour cette personne au sein de la même administration ou d'une autre.

Le système de mandats instauré par ce gouvernement n'est pas nouveau; il avait déjà été appliqué par le gouvernement précédent à la police, à la magistrature et au notariat.

De nouvelles procédures ont parfois été organisées. Ce fut par exemple le cas pour le SPF Budget et Contrôle de la Gestion qui disposait déjà d'un lauréat. Lorsque aucun candidat n'est sélectionné à l'issue d'un premier test, il est logique que l'on en organise un deuxième. La mise en œuvre du plan Copernic dérape de toute évidence à certains égards. Le plan Copernic est onéreux et continuera à l'être. Sa réalisation est lente - le ministre n'a pas toujours obtenu le soutien nécessaire au sein du gouvernement - et elle coûte cher.

waarvan sommige te verantwoorden waren, maar er waren ook andere, waarover ik het niet met u eens was en blijkbaar ook niet eens ben.

Het siert u dat de kabinettenhistorie eigenlijk gefaald heeft in deze legislatuur. Maar goed, wij hebben met de programmawet en de begrotingsbespreking nog met elkaar van gedachten gewisseld. Ook de invulling van de beleidsraden, ook de beleidsplannen die gemaakt moesten worden, waar men hopeloos achter loopt, dus eigenlijk in de uitvoering van Copernicus mangelt er toch het een en ander.

Mijnheer de minister, u hebt het de hele legislatuur bekocht in die materie. Maar ik eveneens. Want over veel van wat ik lees, hebben wij het soms meer dan een jaar eerder in alle beslotenheid van de Kamer reeds gehad. Ik herhaal dat ik Copernicus erg duur vind. De uitvoering ervan heeft, omdat men u in deze meerderheid en in deze regering niet ten volle heeft gesteund, omdat men niet ten volle erachter staat, een verhoogde kostprijs meegebracht en vertraging opgelopen.

01.19 Minister **Luc Van den Bossche**: (...)

De **voorzitter**: In principe is het nu gedaan, mijnheer de minister. Ik kan u nog kort het woord geven, maar daarna moet ik, als zij dat wensen, aan de interpellanten opnieuw het woord geven. Ik laat u de keuze.

01.20 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, voor mij gaat dit allemaal niet. Ik wou de heer Verherstraeten op een aantal punten gelijk geven, maar als u het niet nuttig vindt, hoeft het voor mij echt niet. Waarschijnlijk is uw timing belangrijker dan de inhoud.

01.20 **Luc Van den Bossche** ministre: Je constate que le président accorde plus d'importance au timing qu'au contenu des interpellations.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, ik heb u 10 minuten langer laten spreken. Het is mijn rol de kerk in het midden te houden. Verdere commentaar is overbodig.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 11.15 uur.
La réunion publique de commission est levée à 11.15 heures.*